

Proloog

10.05.2017

Alain,

Ik kom met verwarrend nieuws. Na twee weken zoeken en bestendige achteruitgang is er een tumor gevonden bij L. Nog onduidelijk of er iets aan te doen is. Maar hoe dan ook wil ze alles voorbereiden, misschien ook een requiem.

Laat je me zo vlug mogelijk iets weten als je in Gent bent om dan naar haar toe te gaan?

Marc

*

Dag Marc,

L., de unieke L.! Zo'n nieuws valt als een baksteen op mijn maag...

Hierbij mijn agenda:

Deze week ben ik in Gent, en verder tot en met 21 mei.

Maar ik heb afspraken op:

- vrijdag, met interviews en artistieke vergadering tot 17u,
- maandagvoormiddag 15 mei lezing voor studenten in onze studio,
- woensdag 17 mei vergadering,
- donderdag 18 mei de hele dag afspraken.

Dit weekend + vrijdag 19 tot en met zondag 21 mei vrij.

Maar de afspraken en vergaderingen kan ik verplaatsten, indien nodig.

Warm.

Alain

*

Alain,

Kan je een bezoek voorzien voor morgen, donderdag?

Wanneer ben je juist terug?

Voorlopig heeft ze het gevoel, wat de uitslag vrijdag ook moge zijn, dat ze eruit wil dit weekend.

Marc

*

Tussen Gent en De Pinte heb ik er wel vijftig keer aan gedacht rechtsomkeer te maken. Ik doe het niet. Ik kan dat niet. Waar ben ik aan begonnen? Dit is obsceen! Op de rotondes onderweg ben ik rondjes blijven draaien omdat ik de afslag terug wilde nemen naar Gent. En toch ben ik rechtdoor gereden, naar dat adres in De Pinte. Ik ben er drie kwartier te vroeg. “Om twee uur, dat is een goed moment voor haar,” heeft Marc, haar huisarts, me aan de telefoon gezegd. “Dan heeft ze de meeste energie. Langer dan een uur mag het niet duren want dan wordt ze weer suf en moet ze haar medicatie innemen.”

Eerst rij ik voorbij het huis. Een jaren 60-woning met een groot raam aan de straatkant. Ik kan naar binnen kijken. Veel kleuren, planten, maar ook... stil. Een klein voortuintje, niks speciaals. De oprit, en achteraan is een stukje tuinhuis zichtbaar. Er wordt hier wel gelééfd, voel ik. Maar wie in deze rustige dorpsstraat weet dat op nummer 14A een vrouw stervende is?

Voor de deur parkeren is geen optie, ik rijd wat verder de parking van een gemeentedienst op en wacht op Marc. Ik heb nog tijd om hem te sms-en dat ik me bedacht heb en toch liever niet meega. Ik vind wel iets anders, ik zal het hele project eens vanuit een andere hoek bekijken.

Marc arriveert en ziet me staan aan de kant van de weg. Hij stopt en laat me in de auto stappen. Nog snel enkele vragen. Wat weet zij van mijn komst? Hoe heb je het haar verteld? En haar man? Want die is ook ziek nu... Haar kinderen...

Marc kalmeert me wat, weet ook niet hoe het zal verlopen. We zien wel en bekijken het stap voor stap, als het niet marcheert, hebben we het op z'n minst toch geprobeerd.

We gaan samen naar de voordeur en bellen aan. Mijn hele lijf trilt van binnen, tot de deur opengaat en D., de partner van L., verschijnt. Hij is bleek en glimlacht zacht: "Kom binnen, L. verwacht jullie."